

Notat

15. november 2019

Høringsnotat vedrørende forslag til *Lov om fastsættelse af udgiftslofter for stat, kommuner og regioner for finansåret 2023*

Forslag til Lov om fastsættelse af udgiftslofter for stat, kommuner og regioner for finansåret 2023 har været sendt til høring hos Beskæftigelsesministeriet, Social- og Indenrigsministeriet, Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, Erhvervsministeriet, Forsvarsministeriet, Justitsministeriet, Kirkeministeriet, Kulturministeriet, Miljø- og Fødevarerministeriet, Skatteministeriet, Statsministeriet, Sundheds- og Ældreministeriet, Transport- og Boligministeriet, Uddannelses- og Forskningsministeriet, Udenrigsministeriet, Udlændige- og Integrationsministeriet, Børne- og Undervisningsministeriet, Danmarks Nationalbank, Formandskabet for De Økonomiske Råd, Rigsrevisionen, Kommunernes Landsforening og Danske Regioner.

Der er modtaget høringssvar med bemærkninger fra De Økonomiske Råd.

En kopi af det modtagne høringssvar vedlægges.

Det modtagne høringssvar og Finansministeriets bemærkninger hertil er sammenfattet i følgende oversigt:

Høringspart	Høringssvar	Finansministeriets bemærkninger hertil
Formandskabet for De Økonomiske Råd	1) Formandskabet for De Økonomiske Råd (DØR) bemærker, at DØR's princip for fremskrivningen af det offentlige forbrug indebærer, at svækkelsen af den strukturelle saldo med 0,1 pct. af BNP i 2023 fører med ud frem mod 2025 – mens der i finansministeriets fremskrivning alene er tale om en svækkelse af den strukturelle saldo i 2020-23, fordi det ekstra råderum i 2020-23 er fremrykket fra 2024-25.	1) På baggrund af høringssvaret må det lægges til grund, at DØR anser udgiftslofterne for at være fastsat i overensstemmelse med de finanspolitiske rammer.

	DØRs vurderede i deres efterårsrapport (oktober 2019), at der er udsigt til omtrent balance på den strukturelle saldo i 2025, ligesom den langsigtede holdbarhedsindikator signalerer en klart holdbar udvikling i de offentlige finanser. DØR bemærker hertil, at de foreslåede udgiftslofter ikke nævneværdigt ændrer på denne konklusion. 2) DØR bemærker endvidere, at det er vanskeligt at gennemskue, hvilke bindinger budgetloven lægger på justeringer af de vedtagne udgiftslofter, <i>jf. budgetlovens §6, stk. 2</i>. DØR påpeger, at budgetloven ikke klart definerer de <i>særlige tilfælde</i>, der giver mulighed for at fremsætte lovforslag om ændring af de gældende udgiftslofter. 3) Endeligt bemærker DØR, at fortolkningen af forsigtighedsprincippet med fordel kan klargøres. Forsigtighedsprincippet indebærer, at der i vurderingen af de offentlige finanser kun indregnes virkningen af	2) DØR rejser et lidt bredere spørgsmål om fortolkningen af budgetlovens § 6 stk. 2, som også indgik i DØRs gennemgang af budgetloven i efterårsrapporten (oktober 2019). Høringssvaret tages til efterretning og vil indgå i arbejdet med evalueringen af budgetloven. Det bemærkes, at lovforslagene om korrektioner af de gældende udgiftslofter i 2017 – som DØR refererer til – var foranlediget af to store politiske reformaftaler (<i>Tryghed om Boligbeskatningen</i> og <i>Aftale om flere år på arbejdsmarkedet</i>) og en ny mellemfristet plan (<i>Vækst og Velstand 2025</i>) og ikke folketingsvalget to år forinden. 3) DØRs bemærkninger i relation til forsigtighedsprincippet tages til efterretning. Finansministeriet er i den forbindelse enige i, at det er hensigtsmæssigt, at besluttet finansiering implementeres lovgivningsmæs-
--	--	---

	reformer og finansieringsinitiativer mv., der er besluttet af et flertal i Folketinget. DØR nævner konkret den aftalte regulering af registreringsafgiften som led i aftale om <i>Omlægning af bilafgifterne</i> (september 2017) som et eksempel, hvor Regeringen og DØR har forskellige fortolkninger af forsigtighedsprincippet. DØR vurderer i dette tilfælde, at afgiftsstigningen hverken er besluttet eller konkret, hvorfor DØR ikke har indregnet provenuvirkningen.	sigt inden for en rimelig horisont. I det konkrete eksempel vedr. den aftalte regulering af registreringsafgiften bemærkes det, at aftalen blev indgået af et flertal i Folketinget, og at aftalen dermed efter vanlig praksis er indregnet i de mellemfristede fremskrivninger. Dette adskiller sig principielt ikke fra andre tilsvarende aftaler indgået af et flertal i Folketinget, der forudsætter efterfølgende lovmæssig behandling, herunder Velfærdsaftalen fra 2006. På baggrund af ovenstående giver DØRs høringssvar samlet set ikke anledning til at ændre de fremsatte lovforslag om udgiftslofter (L2 og L3).
--	---	---